

Sokat segítenek a szocialista brigádok

Hatvankettőezer brigádtag versenyez
Nemcsak a gyárkapukon belül

A szocialista munkaversenyben a brigádok tevékenysége ma már nélkülözhetetlen, s segítségük nélkül alig lehetne teljesíteni megnevezett feladatainkat. Tisztában vannak ezzel a szakszervezeti testületek tisztségviselői is, s éppen ezért megkülönböztetett figyelemmel kísérik a versenymozgalmat, s minden támogatást megadnak a szocialista brigádoknak. Hasonlóan vélekednek a brigádok tevékenységéről a munkahelyek párt- és gazdasági vezetői, s amikor a vállalatok éves terveit meghatározzák, akkor külön is kéri a brigádok támogatását. Tegnap, csütörtökön délután a Szakszervezetek Csongrád megyei Tanácsának elnökségi ülésén is a szocialista brigádmozgalom megyei fejlesztésére hozott intézkedési tervet tekintették át a SZOT-állásfoglalás figyelembevételével.

A szakszervezeti testület intézkedési tervében hangsúlyozták, hogy a megyei gazdaságpolitikai feladatok megvalósításának egyik alapvető eszköze a szocialista brigádmozgalom. E szép és nemes tevékenység a szervezett dolgozók egyre nagyobb tömegeit tömöríti, s a mozgalom fő ereje, az ipari munkásság mellett egyre többen vesznek részt a mezőgazdaságban dolgozók, az értelmiségiek és az alkalmazottak köréből is. Az üzemi demokrácia törvényes fórumai közé emelt szocialista brigádvezetői tanácskozások sikere is a mozgalom és annak *ereje* mellett szól — hangsúlyozták a szakszervezeti tisztségviselők.

Az eredményeket hosszú volna felsorakoztatni, mint ahogyan azt is nehéz lenne sorba szedni, hogy a megyében hány brigád kapott magas kitüntetést, elismerést. *Tevékenyséjük, munkájuk eredményeket érlelő sikere* ma már szervesen hozzátartozik mindennapjainkhoz. A brigádok és lelkes tagjaik közéleti tevékenysége, társadalmi segítsége, munkásszolidaritásuk sok-sok szép példája dolgozók hétköznapi életében már természetesen tűnik. Az élet azonban nem hagyja nyugodtan „üldögelni” az embereket, a brigádmozgalmat sem. Az eddigi szép sikerek mellé újabbakat követel a gazdasági élet is. A SZOT-plénium országos tapasztalatait, megállapításait az egyes kollektívák, megyék általános gyakorlatából merítették. Megállapították,

hogy további előrelépés szükséges a termelés, a gazdálkodás, a művelődési igény, a szocialista magatartási normák, a közösségért érzett felelősség, a közéleti tevékenység, a munkahelyi demokrácia minőségi jegyeinek erősítése, a gazdasági és társadalmi irányítás területén.

Az SZMT elnökségének tagjai ezért is fontosnak tartják a most megfogalmazott intézkedési tervüket, hogy minden tekintetben eleget tegyenek a megye szocialista brigádjai a minőségileg magasabb követelményeknek. Indokolja ezt az is, hogy Csongrád megyében a brigádmozgalomban több mint 62 ezer ember vesz részt cselekvően, az összes dolgozó létszámának 46 százaléka brigádtag, s segítő, alkotó tevékenységüknek meghatározó szerepe van a megye területfejlesztési, gazdaságpolitikai célkitűzéseinek végrehajtásában.

Mit tartalmaz az SZMT elnökségének intézkedési terve? Többek azt javasolják az SZMT testületének, hogy alaposan elemezze a brigádmozgalom fejlődését, kérje számon a nagyvállalatok vezetőitől a gazdaságpolitikai állásfoglalásokban meghatá-

rozott tennivalók végrehajtását, a munkaverseny-mozgalom eredményeit. Pontosan meghatározzák az SZMT osztályainak és tisztségviselőinek a tennivalóit. A gazdálkodással összefüggő kezdeményezésekben, a minőség javítását célzó mozgalmak támogatásában stb. Szorgalmazni szeretnék a komplex brigádok széles körű kibontakozását, újítási versenyi kívánnak meghirdetni a brigádok részvételével. Nagyobb és konkrétabb támogatást nyújtanak a brigádoknak a tanuláshoz, szakmai ismeretek bővítéséhez, az általános műveltség tökéletesítéséhez, s még sok minden máshoz, hogy elősegítsék a brigádmozgalom ismert hármastáborának egyre tökéletesebb megvalósulását.

Az SZMT elnöksége tagjainak dr. Ágoston József vezető titkár számolt be a két elnökségi ülés között végzett munkáról. Ezután áttekintették azt az értékelő összegezt, amelyet a megyei tanács elnökhelyettese terjesztett a testület elé, s amelyben részletesen fölvetették az 1978. évi településfejlesztési verseny eredményeit és ideit legfontosabb tennivalóit.

Mezőgazdaság, élelmiszeripar

Csütörtökön, a Parlamentben Cselőtei Lászlónak, a bizottság elnökének vezetésével ülésezett az országgyűlés mezőgazdasági bizottsága. A képviselőket Romány Pál mezőgazdasági és élelmiszer-

ügyi miniszter tájékoztatta a mezőgazdaság és az élelmiszeripar fejlesztésének a IV. ötéves tervidőszakra kimunkált koncepciójáról. A bizottság a tájékoztató után vitával fejezte be munkáját.

MHSZ-megbeszélés

Megtartotta ideit első ülését az MHSZ Csongrád megyei tanácsadó testülete. A szövetség tavalyi terveinek teljesítéséről hangzott el beszámoló, majd az ideit feladatokat ismertették, amelyekben a honvédelmi munka további javítása és a honvédelmi sportok szélesítése kiemelten szerepel. A szervezetek, klubok közötti szocialista versenyben igen szép eredmény született: épült 30 kispuska, 20 légpuska-lőállás, 4 lőtéracsarnok, 4 ÖHV-akadálypálya és sok más. Idén

ez a munka tovább folytatódik.

A szövetség megyei tanácsadó testületében személyi változások is történtek. Nyugállományba vonulása alkalmából kivált a testületből Kovács Imre, a megyei tanács nyugdíjas elnökhelyettese és dr. Csizsár Károly nyugdíjas vállalati igazgató. Soraiba iktatta a testület Koczás Ferenc megyei munkásörparancsnokot, Sturcz Márton honvéd mérnökalezredes és Várszegi Károly MÁV-nyugdíjast.

Ki figyelje a költségeket?

Nem nehéz válaszolni a címben feltett kérdésre, hiszen kézenfekvő, a költségek szemmel tartása azok dolga, akik ezért kapják a fizetésüket. A könnyen megadott válasz pontosan arra figyelmeztet, ami a gondokat okozza: a hibás szemléletre, ami leszűkíti a költség-elemzés és -gazdálkodás sokrétű feladatát néhány emberre. A termelőtevékenységben az előrelátás olyan, mint gépkocsivezető kezében a kormány; az iránytartás nélkülözhetetlen feltétele. Az előrelátásnak viszont elengedhetetlen eleme a költségek ismerete, s nemcsak utólag kiderítve, mi mibe került, milyen ráfordításokkal készült el, hanem a cselekvést megelőzően is tudva, mi mennyibe jöhet, azaz megéri-e egy-egy lépés a gyártás-, a gyártmányfejlesztésben az árát, megtérítik-e a hozamok a kiadásokat?

Idén megszűnik hazánkban a személygépkocsik abroncsainak termelése — nem gazdaságos —, ugyanakkor a tehergépkocsik és az autóbuszok abroncsainak előállítására gyorsan bővül, nagy mennyiség kerül belőle kivételre is. A két irányban tett lépést a költségelemzés diktálta, az bizonyította, mit érdemes, mit nem érdemes tenni. Újabb példáért nyúlva: a villamosgép és készülékgyártásban egy év alatt hetvenegyszeres ár-emelkedést tapasztaltak meg, ezek átlagos kora — a termelés kezdetétől eltelt idő — 10,6 esztendő volt. Ugyanakkor 258 — egyedi és sorozat — termék előállítását kezdték meg, s 1,4 milliárd forint értékűt már el is adtak azokból. Reprezentatív vizsgálatok szerint a szóban forgó új áruk egyharmadánál nem készült részletes előkalkuláció, azaz a gyártók ugrottak egyet a sötétbe, abban bízva, mégis sikerül a dolog.

Két, három éve nagy visszhangot keltettek az értékelemzési újgyakorlatok, amikre néhány nagyobb vállalatnál sort kerítettek. A meglehetősen vizsgálati eredmények fölverte por azonban már leülepedt, ismét nagy a csend, a termékek java kerül, amibe kerül alapon hagyja el a készáruaktárakat. Az idézett esetek, bármennyire véletlenszerűen választottak is, tanúsítják: gyenge lábakon áll a költségek súlyának elismertetése, egyszer-egy ugyan látható némi nekibuzdulás, de utána marad a járt út, a kerül, amibe kerül. S marad annak gyakorlata is, hogy törődjenek a költségekkel a közgazdasági osztály, a kalkulációs csoport beosztottjai, az ő munkakörük ez. A költségek alakulásának befolyásolása; mindenkinek a munkaköre! Szénaboglyából húzkodva a szálat; le-

faraghat a költségekből tekintélyes részt a szállítási osztály, a legkedvezőbb továbbítási mód kihasználásával, hiszen ne feledjük, ma már a termékek árának nyolc-tizenkét százaléka — csekély értékű, de nagy tömegű cikkeknek harminc-ötven (!) százaléka — a szállítási fedezete. Hozzájárulhat a minőségellenőrzés is a költségek kedvezőbbé tételéhez; a villamos forróvíz-tárolók egy év alatti javításának — 91 ezer eset — a fele — 45,7 ezer eset — garanciális kötelezettség teljesítése volt. Ennek fedezete ugyan benne foglaltatik a termék árában, csak hogy elkerülhetetlen utolsó fillérig igénybe venni azt? S persze, mindezeket, a hasonlókat megelőzően a költségek útjelzőit figyelve kellene haladnia a termékfejlesztésnek, a gyártás korszerűsítésének, a termékösszetétel változtatásának. Summa summarum: nincs olyan poszt, ahol ne akadna teendő.

Abban a tényben, hogy a vállalatok úgynevezett költségérzékenysége a kívánatosnál alacsonyabb, sokféle hatás összegeződik. Mert hiszen természetes, a költségek igazi súlyának érzékeléséhez valós viszonyokat, arányokat, értékeket tükröző árendszertre éppúgy szükség van, mint az egyes költségnevek reális elkülönítésére. Nemcsak vállalati gyengeségek, tévovaságok, következtetlenségek sűrűsödnek tehát a mai helyzetben, hanem hasonló jelzők irányítási, szabályozási elemek is. Ezek együttesen vezetnek arra, hogy például az elő- és az utókalkuláció számításai között meglehetősen eltérő mutatóknak, felületesség, alapítatlan optimizmus stb. miatt. Ez egyébként új beruházások soránál is — sajnos — igazolódik, ahol — banki utólagos vizsgálatok ismétlődően figyelmeztetnek rá — az előzetes számításokkal szemben a tényleges termelési költségek 30-150 (!) százalékkal magasabbak! S az szintén elgondolkodtató, az úgynevezett egyéb költségek sokkal gyorsabban nőnek, mint a termelési kiadások egésze.

S nincs olyan tényezője a termelési költségeknek — az anyagtól a munkásszállás működtetéséig —, ahol ne lehetne megállapítani a szükségességet és a fölöslegest elválasztó határt. Amihez kell némi többletenergia, ám termelőhelyek nem csekély részén csupán annyi szükségeltetne hozzá, hogy megadják a költségek ragját, tiszteljék a forintot, s ne pusztán bevételben, hanem elkerülhetetlen kiadások, s elérhető haszon viszonyában lássák, mérlegeljék terveiket, gyakorlatban lépéseiket.

Mészáros Ottó

Lélektan és egészségnevelés

Tudományos konferencia szakoktatóknak, hallgatóknak

Kétnapos tudományos konferencia kezdődött tegnap, csütörtökön a Tisza-szálló nagytermében. A Csongrád megyei egészségnevelési cso-

port, az Orvostovábbképző Intézet egészségügyi főiskolai karának pedagógiai intézete, valamint a Magyar Orvosok Tudományos Egyesületének Szövetsége egészségnevelési szövetsége által rendezett tanácskozás témája: az egészségügyi szakoktatás és az egészségnevelés pszichológiai kérdései.

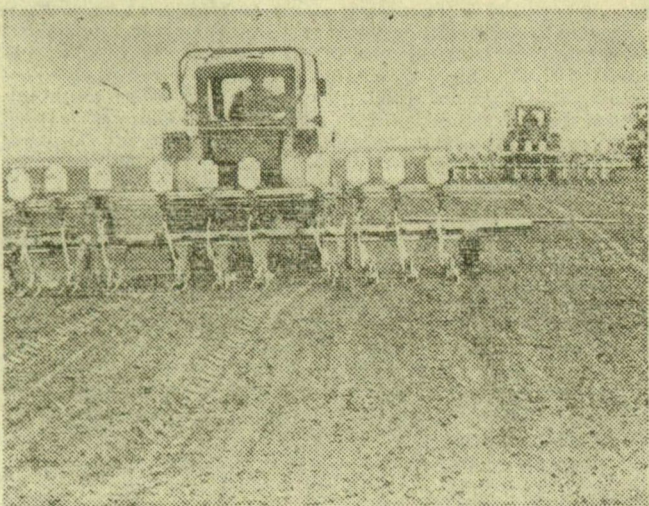
A már hagyományos konferencia szervezői az idén nem arra törekedtek, hogy sokféle megvilágításban tárgyalják meg az egészségnevelés mikéntjét; ezúttal kizárólag a pszichológiával kapcsolatos előadások hangzanak el. Új az eddigiekhez képest az is, hogy a hallgatók az egész ország területéről érkező egészségneveléssel foglalkozó szakemberek, valamint az Egészségügyi Főiskola hallgatói — módszertani bemutatókon is bővíthetik tapasztalataikat. A cél az, hogy a pszichológia, a nevelés legapróbb részleteiről, legalkalmasabb módszereiről is szó essék.

Szabó G. László megyei tanácselnök-helyettes nyitotta meg a konferenciát, majd dr.

Geréb György, a pszichológiai tudományok doktora, tanszékvezető főiskolai tanár bevezetőjében szót a lélektan gyógyításban, nevelésben — egyáltalán a társadalom életében — játszott szerepéről.

Tegnap főiskolai tanárok orvosok tartottak előadást folytattak eszmecserét a pszichológia, valamint az egészségvédelem, a harmonikus társas élet és az iskolaérettségi vizsgálatok kapcsolatáról. A módszertani bemutatókon kísérleti eszközök, felszereléseket, szemléltetőeszközöket is láthattak a résztvevők. Délután dr. Gonda György, az Egészségnevelés című lap főszerkesztője tartott vitaindítót a lap munkájáról. Ma hangzik el többek között dr. Koncz Jánosnak, az MSZMP megyei bizottsága titkárnak, az emberrel foglalkozó tudományok jelentőségéről szóló előadása, dr. Buda Béla pszichiáter főorvos pedig azt a kerekasztal-megbeszélést vezeti, amelynek témája a pszichohigiéne és az egészségnevelés.

A márciusi határban

Vetik a fűszerpaprikát a szegedi körzetben. A szakemberek úgy kalkulálják a vetés idejét, hogy a fagyveszélyes májusi napokig ne jelen ki a hidegre nagyon kényes növény, utána viszont azonnal zöldellhetnek a sorok. Képünkön: a szegedi Felszabadulás Termelőszövetkezetében speciális géppel három traktoros veti a paprikamagot

Összesen 160 hektár új telepítésű szőlővel növeli termőterületét a pusztaimérsi Rizling Termelőszövetkezet, az utolsó 35 hektáron most tavasszal ültetik homokba a vesszőket. Ezt a munkát is segítik a gépek: igen egyszerű eljárással, vízzel fűrik a lyukakat a talajba, a képen látható két férfi már csak a vessző körül tömöríti a földet